

روایت «مشعل» از یک روز کاری کارکنان پالایشگاه لاوان

سختی داشتی دوستی

سینه راحیبا | هفته اول
فصل زمستان، به مرداد پنهان در دل خلسه فارس سفر می‌کنم. منتهای باهر نامم خوشترم و مسؤلیت بپذیر که با وجود برخی کمبودها، به دلیل داشتن عشق به زادگاه خود در اینجا مانده‌ام. برای آبادانی آن نواحی می‌کنند. سخن از شرکت پالایش نفت لاوان است. منتهای که دور تا دور آن را آب حضور کرده گاهی اوقات شرایط سختی برای اهالی این جزیره رقم می‌زند. این جزیره پر از ساسا آخرین سرشماری یک هزار و ۲۱۴ نفر جمعیت دارد. از این تعداد بیشتر مردمان آن در شرکت پالایش نفت لاوان مشغول به فعالیت هستند. همبانی بومیان این منطقه کارکنان صنعت نفت نیز به دور از خانواده‌های خود برای آبادانی این سرزمین تلاش می‌کنند و لباس زرم بر تن کرده‌اند تا بزرگ کشور عزیزمان همیشه سرفراز باشد. برای جوشا شدن از روند کار کارکنان شرکت پالایش نفت لاوان، خبرنگار مشعل به این منطقه سفر کرده که مشروح این گزارش را در ادامه می‌خوانید:

زمانی که وارد جزیره لاوان می‌شوم، تفاوت‌های این شهر با تهران را کاملاً احساس می‌کنم؛ چراکه این جزیره در تهران، برای مقابله با سرمای آن گدازه و کالینش می‌بوشم. اما در لاوان، شاهد هوایی مطلوب، مانند فصل تابستان هستیم. به در ورودی پالایشگاه لاوان نزدیک می‌شوم و برای ورود به محیط پالایشگاه، از سوی فضای پالایشگاه، نگه‌دار است که نظرم را به خود جلب می‌کند؛ زیرا با وجود فعالیت‌های مختلفی که در بخش‌های گوناگون این سایت پالایشگاهی انجام می‌شود، خبری از استرس و هیاهو نیست. مهندسین در سایت مشغول پایش دمای محیطی و تجهیزات پالایشگاه هستند. یکی از آنها فاح اقبال‌بای است که پایش سطح گرما و انرژی لوله‌های پالایشگاهی را انجام می‌دهد. با او هم صحبت می‌شوم و در مورد کارش می‌پرسم، می‌گوید: باید با علاقه وارد محیط کارمان شویم تا بتوانیم سختی‌ها را کنترل کنیم و عملکرد خوبی داشته باشیم. با آنکه ۱۴ روز از خانواده‌مان دور هستیم، اما به دلیل عشق به کار سختی آن را تحمل می‌کنیم. پالایشگاه به دلیل محیط صنعتی‌اش، خشک است و باید تمام

دوری از خانواده سخت است
شرکت پالایش نفت لاوان، برای ایجاد شرایط رفاهی کارکنان این پالایشگاه، امکاناتی از جمله رفاهی، ورزشی و اقامتی فراهم کرده تا آنها بتوانند مدتی که دور از خانواده خود هستند، شرایط مناسبی داشته باشند. این فضا باعث می‌شود تا صمیمیت و دوستی بین کارکنان پالایشگاه بیشتر شود؛ زیرا ۱۴ شیفته‌روز در کنار هم هستند و با خصوصیات اخلاقی هم‌مشکلات و... آشنایی شوند. می‌توانند بار و غمخوار هم باشند. امیر طاهری، کارمند ارشد واحد نظارت پالایشگاه لاوان، لازمه شغلش را داشتن روحیه‌ای پر تلاشی، از خودگذشتگی و ایثار بیان می‌کند و می‌گوید: با آنکه پالایشگاه لاوان امکانات رفاهی، ورزشی و اقامتی در اختیار ما می‌گذارد، نامدن زمانه که در جزیره لاوان هستیم، برای من و دیدن استرس فعالیت‌کنم. اما دوری از خانواده برای ما مشهود است. طی دو هفته‌ای که سر کار هستیم، از تمام زندگی خود فاصله داریم و این امر باعث می‌شود تا خانواده، همسر و فرزندانمان تحت تأثیر قرار گیرند. تربیت فرزندانمان ممکن است متاثر از بچه‌های دیگر باشد. در صنعت باید قدر همکاری که بدون هیچ چشم‌اندازی فعالیت می‌کنند، دانسته شود که از نظر فکری و احساسی ما را درک کنند و همراه و غمخوار ما باشند. او در پاسخ به این سوال که آیا همسر شما توانسته با شرایط کاری‌تان کنار بیاید، می‌گوید: با توجه به اینکه هم پدر بنده و هم به همسر هر دو بازناشته صنعت نفت هستند، نسبت به شغل بنده و نوبت کاری آشنایی دارند و همسر در نبود من هم وظایف ماموری را انجام می‌دهند و هم تفریح پدر را ارضا می‌کنند. طاهری مکت کوهانی می‌کند و درحالی که تردید در گفتن حرف خود دارد، می‌گوید: ما هم معتقد دیگر نگرهای دیگر مالیات کم می‌شود و به دلیل نبود امکانات، حتی خانواده‌ها همان نمی‌توانند در اینجا حضور داشته باشند.

آموزش قبل از ورود به پالایشگاه
در میان کارکنان پالایشگاه لاوان، افرادی هستند که شروع فعالیت حرفه‌ای آنها کمتر از یک ماه است و آمده‌اند تا با تلاش و کوشش خود، قدم در راه آبادانی کشورمان بگذارند. یکی از این افراد، احسان غنی‌نور است که از شهرستان پارسان آمده و به عنوان آنتن‌نشان در این پالایشگاه فعالیت کاری خود را آغاز کرده است. او می‌گوید: کودکی به حرفه آنتن‌شناسی علاقه‌مند بودم و زمانی آن را در سر می‌پروراندم، با ورود به پالایشگاه لاوان و فعالیت در این حرفه، رونمایی به وقت تبدیل شد. قبل از آن به پالایشگاه آمدم، اکنون نیز آموزش‌های حین کار دارم و با برخی نکات مهم و کلیدی در حرفه آنتن‌شناسی آشنایی دارم.

پالایشگاه، خانه دوم کارکنان
گزارش خود را با آدرخش گوردی، معاون بهره‌بردار پالایشگاه لاوان به پایان می‌رسانم. او می‌گوید: کارکنان

فولپیم، مقررات و مسائل امنیتی و فردی را رعایت کنیم. ضمن آنکه حفظ و صیانت از تجهیزات محیط کارمان را به عهده داریم. اما عشق به کار است که ما را در این محیط کاری، نگه می‌دارد. او گزارش را سخت، اما دوست‌داشتنی توصیف می‌کند و ادامه

با آنکه

14

روز از خانواده‌مان

دور هستیم؛ اما

به دلیل عشق به

کار، سختی آن را

تحمل می‌کنیم

درد

پالایشگاه لاوان، بجز بومیان شاغل در آن، اقماری هستند و با توجه به حجم بالای کار تعداد زیادی از همکارانمان ۱۴ روز کار و ۷ روز استراحت دارند. این کارکنان، عمرشان صرف خدمت‌رسانی به پالایشگاه می‌شود. دوری از خانواده خیلی سخت است و شرایط آب و هوایی این منطقه نیز برای سختی می‌افزاید؛ زیرا هر زمان که خانواده‌ها می‌آیند، ما با نیاز داریم. نمی‌توانیم کنار آنها حضور داشته باشیم. به عنوان مثال، زمانی که آب جوش روی دست دخترم ریخته شده بود، به دلیل مساعد نبودن شرایط آب و هوا به سختی توانستم خودم را به فرزندانم برسانم و مرهمی بر درد او بزنم. به گفته او، فردی که ۱۴ روزه جزیره می‌آید، عملاً ۱۴ شیفته‌روز در اختیار پالایشگاه است و حتی در محل استراحت خود نیز آنگاه است. یعنی باید کوشش بزرگی باشد تا اگر کوچکترین مشکلی برای پالایشگاه پیش آمده، به صورت فوری و با حسن مسؤلیت بپذیری که دارد در کوک‌ناترین زمان ممکن، خود را به پالایشگاه برساند. تمام همکاران بنده، این جزیره و پالایشگاه را خانه دوم خود می‌دانند.

کلام آخر

تنها جمله‌ای که می‌توان در پایان این گزارش گفت، آن است که در برخی مناطق کشورمان، عبور مردمی مشغول به کار هستند که در گرمای شدید هم دست از کار نمی‌کشند و سعی می‌کنند تا سهمی هر چند کوچک در سرفرازای کشورمان داشته باشند. این روایت، آیا تفاوت و دسیسه‌پرانی‌گفت که تمام سختی‌ها را به جان می‌خرند تا بزرگ‌ترین سهم را به پالایشگاه برسانند.